Kız ve Deniz Hıyarı

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Deniz Hıyarı

Ebru Mina TOMURCUK

Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve kırmızı çantasını kaptı. En çok gelgitin çekildiği zamanı severdi; kayalık kıyı bir gizli kapı gibi açılırdı. Bugün gelgit havuzu sabah güneşi altında pırıl pırıl parlıyor, minik yengeçler kayaların arasında koşuşturuyordu. Maya dizlerinin üstüne çöktü; kıvırcık siyah saçları iki topuz halinde zıpladı. "Merhaba, gelgit havuzu!" diye fısıldadı. "Bugün ne bulacağım?"

Gelgit havuzu küçücük bir okyanus dünyasıydı. Maya bir kabuklu yengecin kabuk sürüklediğini, bir kayaya sarılmış pembe bir denizyıldızını ve başparmağından büyük olmayan hızlı bir balığı gördü. Defterini açtı ve her birini dikkatle çizdi. Ön dişleri eksik gülümsemesi her yeni keşifte daha da genişledi. Ama sonra tuhaf bir şey fark etti—bir kayanın altında yarı gizlenmiş, tümsekli, kızıl kahverengi bir yumru.

Maya daha yakına eğildi. Yumrunun gözü, yüzgeci ve bacağı yoktu. Buruşuk bir turşuya benziyordu! "Sen neyin nesisin?" diye sordu. Yumru yavaşça minik tüylü dokunaçlarını uzattı. Zeytin yeşili üniformalı ve haki şapkalı uzun boylu bir korucu yanına çöktü. "Bu bir deniz hıyarı," dedi sıcak, kırışık bir gülümsemeyle. "Ben Jonah. Bu kıyıya ben bakıyorum."

Maya kaşlarını çattı. "Deniz hıyarı mı? Hiçbir şey yapmıyor ki!" Jonah kıkırdadı ve boynundaki ipten küçük bir büyüteç çıkardı. "İzleyelim," dedi. Camdan bakan Maya, deniz hıyarının karnı boyunca kıpırdayan sıra sıra minik tüp ayaklar gördü. Canlı o kadar yavaş hareket ediyordu ki her adımı düşünüyor gibiydi. "Utangaç ve sessizdir," dedi Jonah, "ama önemli bir görevi var."

"Bir yumrunun ne görevi olabilir ki?" diye sordu Maya. Jonah deniz hıyarının etrafındaki kumu işaret etti. "Deniz hıyarları okyanus tabanındaki eski yemek artıklarını ve ölü şeyleri yer," diye açıkladı. "Sonra kumu ve suyu herkes için temizler." Maya'nın büyük koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Yani küçük bir elektrikli süpürge gibi mi?" Jonah başını salladı. "Çok yavaş, çok nazik bir elektrikli süpürge."

Maya Pippin'i—deniz hıyarına Pippin adını vermeye karar vermişti—uzun süre izledi. Pippin tüylü dokunaçlarıyla kumu kemiriyor ve her seferinde bir santim ilerliyordu. "Çok yavaş," diye fısıldadı Maya. "Ama hiç durmuyor," dedi Jonah. "Bunun gibi sessiz canlılar bütün gelgit havuzunu sağlıklı tutar. Çoğu insan yanlarından geçip gider." Maya bunu düşündü. Kendisi de neredeyse Pippin'in yanından geçip gidecekti.

Maya defterini çıkardı ve çizmeye başladı. Pippin'in tümsekli gövdesini ve minik tüp ayaklarını çizdi. En güzel el yazısıyla eğlenceli bilgiler yazdı: Deniz hıyarları okyanus tabanını temizler. Gözleri yoktur ama dünyayı derileriyle hissederler. "Bir rehber yapacağım," diye duyurdu Maya. "Gözden kaçan hayvanlar için bir rehber!" Jonah gülümsedi. "Harika bir fikir," dedi. "Dünyaya sessiz yardımcılarımızı anlat."

Evde Maya bütün öğleden sonra rehberi üzerinde çalıştı. Bir deniz hıyarı, bir kaya midyesi, bir deniz salyangozu ve minik bir deniz minaresi çizdi. Her hayvan için parlak bir resim ve eğlenceli bir bilgi ekledi. "Kaya midyeleri suyu küçük ağlar gibi süzer," diye yazdı. "Deniz salyangozları dilleriyle kayalardaki yosunları kazır." Kırmızı çantası sayfa sayfa çizimlerle şişti.

Ertesi sabah, Maya'nın en iyi arkadaşı Ruby kapıyı çaldı. Ruby'nin kızıl kahverengi saçları kısa kesimdi ve üzerinde kaplumbağa anahtarlıklı yeşil bir sırt çantası vardı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu Ruby. Maya rehberini havaya kaldırdı. "Gözden kaçan deniz canlıları için," dedi. "Pippin adında bir deniz hıyarı gibi. Yardım etmek ister misin?" Ruby'nin yeşil gözleri parladı. "Evet! Minik gelgit havuzu komşularını çok severim!"

Maya ve Ruby birlikte gelgit havuzuna döndüler. Bir kayada süzülen bir deniz salyangozu ve tüylü bacaklarını sallayan bir kaya midyesi buldular. Ruby mor pastel boyayla bir deniz kestanesi çizdi. "Hiç fark etmediğimiz ne kadar çok hayvan var!" dedi. Maya başını salladı. "Asıl mesele bu," dedi. "Her canlının bir görevi var, göremesek bile." Defterleri yeni keşiflerle dolana kadar çalıştılar.

Maya'nın rehberi bittiğinde, onu korucu istasyonunda Jonah'a gösterdi. Jonah sayfaları karıştırdı. "Bu harika," dedi. "Gerçek bir saha rehberi yapmışsın." Maya'nın yüzü ışıldadı. "Diğer çocuklarla paylaşabilir miyiz?" diye sordu. Jonah başını salladı. "Bütün sınıf için kopyalar çıkaracağız." Maya'nın kalbi okyanus kadar büyük hissetti.

Cumartesi günü Maya ve Ruby gelgit havuzunun yakınında küçük bir masa kurdular. Rehberin kopyalarını ve en sevdikleri kalemleri dizdiler. Ruby geçen çocuklara el salladı. "Gelin, minik komşularımızı öğrenin!" diye seslendi. Kısa süre sonra bir grup çocuk etraflarında toplandı. Maya onlara deniz hıyarının tüp ayaklarını gösterdi. "Bunlar okyanus tabanını temizlemesine yardımcı olur," diye açıkladı. Çocuklar şaşkınlıkla nefeslerini tuttu.

Ruby rehberleri dağıttı ve bir gelgit havuzu turu yaptırdı. "Bakın, bir deniz minaresi!" diye bağırdı. "Gelgit çekildiğinde kayalara yapışır." Çocuklar etrafına toplandı, parmaklarıyla işaret edip sorular sordular. Maya arkadaşlarının, kendisinin neredeyse kaçıracağı aynı utangaç canlıları keşfettiğini izledi. "Sessiz olanlar bile önemli," dedi yumuşak bir sesle. Ruby sırıttı. "Özellikle sessiz olanlar," diye onayladı.

Jonah uğradı ve haki şapkasını hafifçe kaldırdı. "Siz ikiniz özel bir şey başlatmışsınız," dedi. "Çocuklar şimdiden gözden kaçan hayvanlarımızı soruyor." Maya bir kayanın altında güvende olan Pippin'e baktı. "Bana Pippin ilham verdi," dedi. "Yavaş ama herkese yardım ediyor." Jonah başını salladı. "Gelgit havuzunun sırrı bu. Her canlının, ister büyük ister küçük olsun, önemli bir görevi var."

O akşam Maya rehberine son bir sayfa ekledi. Kıvırcık topuzlu bir kız, bir deniz hıyarı ve büyüteçli bir korucu çizdi. Altına şöyle yazdı: "Dikkatle bak. Her canlı yardım eder." Kırmızı çantasını kapattı ve gülümsedi. Yarın Pippin'i yine ziyaret edecekti. Gelgit çekilecek ve gelgit havuzu küçük, telaşlı hayatlarla dolacaktı.

Maya fark yaratmak için büyük ya da hızlı olmanın gerekmediğini öğrendi. Deniz hıyarı Pippin, okyanusu her seferinde minik bir lokmayla temizliyor. Maya'nın rehberi, insanların etraflarındaki sessiz yardımcıları görmesine yardımcı oluyor. Ve artık gelgit havuzunu her ziyaret ettiğinde, her canlının—tümsekli, yavaş bir deniz hıyarının bile—kocaman okyanusta özel bir yeri olduğunu biliyor.